

ΣΤΕ 1830/2019 [ΠΑΡΑΝΟΜΗ ΑΡΝΗΤΙΚΗ ΑΠΟΦΑΣΗ ΩΣ ΠΡΟΣ ΤΗΝ Π.Π.Ε.Α ΚΤΗΝΟΤΡΟΦΙΚΗΣ ΜΟΝΑΔΑΣ ΣΤΟ ΕΘΝΙΚΟ ΘΑΛΑΣΣΙΟ ΠΑΡΚΟ ΑΛΟΝΝΗΣΟΥ]

Περίληψη

- Ανεξάρτητα από την κατάρτιση και πριν από την έγκριση του Σχεδίου Διαχείρισης και του Κανονισμού Λειτουργίας του πάρκου Αλοννήσου, είναι επιτρεπτή η κτηνοτροφική δραστηριότητα στην συγκεκριμένη περιοχή σε εκτατική μορφή με παραδοσιακές μεθόδους κατόπιν αδειάς του Φορέα Διαχείρισης ως προς την προσέγγιση και παραμονή των ασχολουμένων με τη δραστηριότητα αυτή. Στη συγκεκριμένη δε περίπτωση, ο Φορέας Διαχείρισης γνωμοδότησε θετικά για την άσκηση της δραστηριότητας για το έτος 2008. Ο μόνος περιορισμός που τίθεται από την ανωτέρω κοινή απόφαση, έως την έκδοση του Σχεδίου, είναι η μη περαιτέρω αύξηση του ζωικού κεφαλαίου. Συνεπώς, η ως άνω κρίση των υπηρεσιών του Υπουργείου ΠΕ.ΧΩ.Δ.Ε. ότι η δραστηριότητα θα πρέπει να ελεγχθεί βάσει των ειδικών ρυθμίσεων του Σχεδίου Διαχείρισης δεν παρίσταται νομίμως και επαρκώς αιτιολογημένη, ενόψει, μάλιστα, και του ότι κατά τον κρίσιμο χρόνο η έγκριση του Σχεδίου καθυστερούσε, με ευθύνη της Διοικήσεως, επί 6 έτη. β) Όπως αναφέρεται στην ΥΠΠΟ/ΑΡΧ/Α1/Φ13/2146/99/21.7.1997 απόφαση του Υπουργού Πολιτισμού, με την οποία ολόκληρη η νήσος Κυρά Παναγιά χαρακτηρίστηκε ως ζώνη Α' απολύτου προστασίας, αδόμητη, η κτηνοτροφία περιλαμβάνεται ρητώς μεταξύ των επιτρεπομένων στην περιοχή χρήσεων. Ενόψει τούτου, η κρίση των υπηρεσιών του Υπουργείου Πολιτισμού ότι στη συγκεκριμένη περίπτωση η ελεύθερη βόσκηση αιγών προκαλεί ανεπανόρθωτες ζημιές τόσο στο φυσικό περιβάλλον, όσο και σε αρχαιολογικούς χώρους της περιοχής δεν αιτιολογείται νομίμως και επαρκώς, δεδομένου, άλλωστε, ότι α) η κρίση αυτή δεν είναι οριστική, β) η εκτίμηση των επιπτώσεων της δραστηριότητας στο φυσικό περιβάλλον δεν ανήκει στο πεδίο των αρμοδιοτήτων και γ) δεν προσδιορίζεται, ενόψει, μάλιστα, των δεδομένων της εξεταζομένης αδειοδότησης, σε τί συνίστανται οι ανεπανόρθωτες ζημιές, τις οποίες προκαλεί στις αρχαιότητες της περιοχής η ελεύθερη βόσκηση αιγών της συγκεκριμένης μονάδας. Το Δασαρχείο Σκοπέλου διαλαμβάνει γενικές διαπιστώσεις για την υπερβόσκηση σε ορισμένες θέσεις του νησιού και για την υποβάθμιση της βλάστησης, αλλά καθώς δεν έχει υπολογίσει ούτε την παραγωγή της βλάστησης (και, εντεύθεν, την “βοσκοϊκανότητα” του νησιού), ούτε τον ακριβή αριθμό των ζώων που ζουν στο νησί, δεν καταλήγει, όπως άλλωστε, και η 362/21.3.2018 εισήγηση του Φορέα Διαχείρισης Εθνικού θαλασσιού Πάρκου Αλοννήσου, σε πόρισμα περί του επιτρεπτού ή μη της συγκεκριμένης υπό εξέταση δραστηριότητας, ενόψει των παραδοχών της μελέτης, διατυπώνοντας απλώς συστάσεις και υποδείξεις (“είναι σκόπιμο να..., πρέπει να...”) για μελλοντικές ενέργειες της Διοικήσεως. Σε κάθε δε περίπτωση, ειδικοί όροι για την άσκηση της επίδικης δραστηριότητας, όπως τυχόν

χρονικοί και τοπικοί περιορισμοί άσκησης αυτής, μπορούν να θεσπιστούν με την απόφαση έγκρισης περιβαλλοντικών όρων. Υπό τα ανωτέρω δεδομένα, η προσβαλλόμενη απόφαση δεν αιτιολογείται νομίμως και επαρκώς, κατά τα βασίμως προβαλλόμενα με την αίτηση ακυρώσεως, και πρέπει να ακυρωθεί, η δε υπόθεση να αναπεμφθεί στη Διοίκηση για νέα νόμιμη κρίση.

Πρόεδρος: *Ι. Μαντζουράνης*

Εισηγητής: *Χρ. Παπανικολάου*

Το πλήρες κείμενο της απόφασης θα αναρτηθεί αμέσως μετά την καθαρογραφή του από το Δικαστήριο.